

Posudek diplomové práce Lenky Heřmanové
Vedoucí práce: Jana Veverková

Téma diplomové práce Rozvoj pěveckých dovedností v dětském pěveckém sboru na 1. stupni základní školy si vybrala posluchačka na základě své dlouholeté praxe sborové zpěvačky a dále z perspektivy budoucí sbormistryně dětského sboru. Rozhodla se tak zpracovat problematiku, která bude cenná zejména pro ni samotnou z hlediska její budoucí pedagogické a sbormistrovské praxe.

Práce, která má celkový rozsah 80 stran, přináší v úvodu zhodnocení historického vývoje dětských pěveckých sborů a zabývá se jeho významem obecně a ve školní praxi. Posluchačka zde předvedla vyspělou schopnost práce s odbornou literaturou. Formální uspořádání jednotlivých kapitol je přehledné, její formulace jsou jasné a srozumitelné, jazykově a stylisticky od prvních koncepcí práce většinou zcela správné. V dalších kapitolách přináší klasifikaci pěveckých dovedností podle dosavadních didaktických znalostí se snahou ověřit si teoretická východiska v praxi. Míra osobního přínosu k této problematice je limitována dosavadními malými pedagogickými zkušenostmi. Dalším možným limitujícím faktorem pro hlubší osobní vklad do dané pěvecké problematiky je omezená výuka hlasové výchovy ve studiu Učitelství pro 1. stupeň základní školy, která má v současné době podobu pouze skupinové hlasové výchovy. Zároveň však měla výjimečnou příležitost poznat práce PaedDr. Aleny Tiché, která se zabývá hlasovou výchovou dětí a jejím rozvojem prostřednictvím her a motivací. Z literatury převzala cvičení, která sama poznala ve zmíněném kurzu Hlasová výchova nebo která by ráda v budoucí praxi vyzkoušela. Nezasvěcenému čtenáři by mohl popis jednotlivých her někde připadat poněkud chaotický; často se zde mísí popis cvičení a metodické pokyny – např. str. 42 – 2. odstavce, někdy je tvořena pasáž jakýmsi nekonečným souvětím.

V následující kapitole, která byla pro ni podle vlastních slov nejzajímavější, se L. Heřmanová zabývá rozezpíváním ve sboru. Navštívila osobně více než deset dětských sborů, zaznamenala průběh rozezpívání a přidala stručné, ale zasvěcené hodnocení a někde i srovnání jednotlivých způsobů práce a výběru cvičení. Tato časově velmi náročná část práce vyústila v návrh vlastní metodické řady cvičení specifikované pro mladší a starší skupinu dětí na 1. stupni základní školy. K cennému přínosu této kapitoly práce patří navázání mnohých získání kontaktů a navázání osobních vztahů se sbormistry navštívených sborů.

O jazykové stránce jsem se stručně zmínila už výše. Práce je psaná pravopisně správně, výjimkou je chyba v interpretaci na str. 55 dole (Jediné, s čím souhlasím, je...).

V diskuzi při obhajobě diplomové práce prosím o formulaci názoru, zda má (a pokud ano, v jaké míře) prolínat hlasová výchova ve sboru celou zkouškou . Dále je možné zmínit se o vhodné délce rozezpívání při zkoušce v rozsahu dvou vyučovacích hodin.

Přes uvedené výhrady a drobné připomínky považuji práci za velmi přínosnou především pro budoucí pedagogickou praxi autorky a hodnotím ji proto známkou v ý b o r n ě.

Jana Veverková